

ODŠLI SO...

Pred dnevi smo se zopet poslovili od zelo aktivne ožje župnijske sodelavke **Justine ŠKORJA**, rojene Tomzel. Z neizmerno radostjo in navdihom je dolga leta opravljala za župnijo raznovrstna opravila. Matične knjige (krstov, porok in pogrebov) nosijo zapise njene pisave vse od leta 1977. Koliko truda, vestnosti in požrtvovalnosti je vključevalo tudi ostalo njeno zakristansko delo, branje Božje besede pri obredih in sodelovanje pri čiščenju in krašenju cerkve. Dolgoletno pozornost sta z možem Ivanom poleg drugih del pri obnovi župnijske zgradbe in cerkve posvečala vsakoletnemu adventnemu vencu, katerega zelenje sta nabrala na svojih poteh v naravo. Vanj sta vpletala zahvalo za mnoge poti čez leto, ki sta jih navdihovala Jakob Aljaž kar z desetkrat prehojeno potjo od Šmarne gore do Triglava in blaženi Anton Martin Slomšek, s svojim dobrosrčnim odnosom do življenja.

Svoj rojstni kraj v bližini cerkvice sv. Krištofa je zelo rada vpletala med spomine. Živo hranim v spominu njeno pripovedovanje o življenjski poti, ko sta z možem Ivanom obhajala 55-letnico zakona, skupaj z nami na Martinovo soboto. Letošnjo 60-letnico pa sta že združena tam... "kjer se ne bodo ne ženili ne možile".

Pred šestimi desetletji sta si ustvarila prvi "skupni domek" na Marija Gradcu in od tam gradila hišo na Valentiničevi ulici. Ko je v januarju leta 2014 smrt ločila vajine poti in razdrila skupno gnezdo, se je vsakodnevna pot v cerkev in obisk moževega groba spremenila v temino tihe žalosti in nenehnega pripravljanja na odhod v "novi dom nad zvezdami". Prišel je trenutek, ko je z veliko žalostjo v očeh vrnila ključke vhodnih vrat cerkve sv. Martina, bolj z opravičilom kot pričakovanjem hvaležnosti. Oba sva čutila neubesedene misli bolečine in odgovornosti do "božjega hrama".

V veri čutim, da je sedaj "nebeški vratar" odklenil druga vrata in povabil Justino naj vstopi v Božje kraljestvo. Tam ni več iskanja izgubljenih stvari, ni več ločitve od najdražjih, še manj nejevolje ob vedno znova povedanih istih stvareh. Vse drugače je, kot si lahko v najlepši podobi predstavljamo ljudje. Naj odmeva povabilo: "Dobra in zvesta Justina, pojdi v veselje svojega Gospoda."
(RM)

31. NEDELJA MED LETOM, 4.11., zahvalna n.

7.00: živi in + farani

+ Karel, Rozalija BEZGOVŠEK, brat Karel, bratje in sestre BEZGOVŠEK

9.00: + Marjana PESJAK, 1. obl., Franc in sorodniki v zahvalo

10.30: + Franc ZDOLŠEK, 15. obl., in starši

PONEDELJEK, 5.11., sv. Zaharija in Elizabeta

7.30: + Anika VODIŠEK

v zahvalo za uslišane želje

+ starša Franc, 30. obl., in Alojzija GUNZEK, Fanika DEŽAN in njen sin Srečko

TOREK, 6.11., sv. Lenart, opat

18.00: + Stanislava STARC in sorodniki

+ Lenart DEŽELAK in starši

prošnja k Materi Božji za delovno mesto

SREDA, 7.11., sv. Engelbert, škof

7.30: vsi + iz družin CVERLE, PUŠNIK in FLIS

vsil + dobrotniki - namesto sveč na grob

ČETRTEK, 8.11., sv. Gottfrid (Bogomir), škof

18.00: + Jožef KOKOTEC, Marija, sin Jožef in Alojzija KOS

+ Janko PICEJ, obl.

+ Jožefa CENTRIH, 8. dan

PETEK, 9.11., Posvetitev lateranske bazilike

7.30: + Alojz KLEPEJ, obl., in starši KLEPEJ

18.00 + Zvonko PLAHUTA 1. obl.

+ Ivan BELEJ

SOBOTA, 10.11., sv. Leon Veliki, papež, cerc. uč.

15.00: po namenu zakonskih jubilentov

18.00: + Janez DEŽELAK (Ojstro)

+ Amalija OJSTERŠEK

32. NEDELJA MED LETOM, 11.11., Martinova n.

7.00: živi in + farani

+ Julijana KRAJNC, 26. obl. (Tovsto)

9.00: + Jože ROZMAN, 1. obl.

+ Leopold BREČKO

10.30: + Martin KLEPEJ

+ Martina KLADNIK in sorodstvo

MARTINOVA LILIJA

04. november 2018, leto 10, št.:37

Praznovanje zakonskega jubileja

Med nami še vedno živi spomin na čase, ko so se v smrtni tišini prebirali ženitni oklici. To je bil najbolj poslušan in slišan del oznanila. Oklic skoraj nikoli ni bil samo eden, seznam je bil včasih dolg, odvisno od sezone porok. Kaj pa danes, se sprašujem? Mar ni to eden lepših dni v življenju? Zakaj se ga ne bi spominjali večkrat?

V času hitrega tempa na vseh področjih življenja, smo kar pozabili na tiste dogodke in običaje po naših družinah, ki so nekdaj lepšali vsakdan. Mislim na obletnice in praznovanja vseh vrst. Nekaterim je še uspelo obdržati stik s preteklostjo in ohraniti dediščino prednikov za poznejše rodove.

Tem dogodkom se že nekaj let pridružuje tudi naša župnija. V mesecu novembru nagovarjamo vse zakonce-jubilante, da se združijo v skupni trenutek podoživljanja dneva, ko sta si pred Bogom in ljudstvom izrekla svoj »DA«. Dan, ko oživijo spomini, ob katerih se neredko zarosi oko. Dan, ko obnovimo zakonske zaobljube. Ne čakajmo, odločimo se in pokažimo našim otrokom, vnukom in pravnukom, da smo ponosni na stan zakonskega življenja.

Letošnje srečanje jubilarcev bo 10. novembra 2018, na Martinovo soboto. Ponuja se čudovita priložnost, da ob mlademu vinu nazdravimo, zato vabljeni vsi, ki letos štejete 5, 10, 15, 20, 25, 50, 55, 60 in več let skupne življenjske poti. Vabilo velja tudi tistim, ki ste zakonsko zvezo sklenili v drugem kraju. Pristrčno vabljeni na skupno pogostitev in praznovanje jubileja sklenitve zakramenta svetega zakona. (DC)

Ivan Platovnjak je zapisal: »Ko so spraševali Jezusa, kdaj bo prišlo Božje kraljestvo, je odgovoril: »Ko bosta dva eno.« (Apokr. evang.) Ko dva postaneta eno, je torej Božje kraljestvo med nami. Ali ni tako vsak zakonski par, ki resnično postane eno v Božji ljubezni, živo znamenje, da je Božje kraljestvo miru, pravičnosti in ljubezni že tukaj med nami in ne nekje daleč od nas? To se ujema tudi s trditvijo evangelista Janeza, ki pravi: »Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem.« (1Jn 4,16) Da, kjer je navzoča ljubezen, tam je Bog resnično navzoč. In kadar je med zakoncema navzoča resnična ljubezen, je med njima gotovo Bog, pa čeprav ga morda ne čutita in se jima zdi, da je daleč od njiju.«

Tako je zakonska zveza priložnost moža in žene za nenehno učenje nesebične ljubezni, priložnost za ustvarjanje trajne vezi, ki je nič ne more uničiti, saj sta drug drugemu božje darilo iz rok popolnega darovalca, ki je svetu napisal najlepše ljubezensko pismo, ki ni le pismo, ampak bogata zbirka navodil za uporabo -Sveto pismo.

Afriški pregovor pravi, da če tečeš sam, greš hitro, a če tečeš skupaj,

pritečeš dlje. Za-konski pari imamo priložnost »teči skupaj« v **zakonski skupini**. Preko božje besede ter deljenja zakonskih in družinskih izkušenj, v krogu zaupanja, bogatimo, krepimo in negujemo sveti **zakon**.

Kot posamezniki, se trudimo biti eno z Bogom, kot par pa skrbiva za edinstvo in medse-bojno bližino. Bližje kot sta zakonca, kot posameznika, Bogu, bližje sta drug drugemu. Z vsako skupaj prestano preizkušnjo in izkušnjo, v kateri se zakonca brusita, lepše sveti njun diamant ljubezni.

(PK)

Biblična skupina

V torek, 6.11.2018 po večerni sveti maši, ki je ob 18. uri, začnemo po poletni prekinitvi zopet z biblično skupino. Vsi, ki bi se hoteli na novo pridružiti, pridite po večerni maši pred vhod v župnišče. Potem se bomo skupaj namestili v dodeljen prostor v župnišču. Na prvem srečanju se bomo dogovorili o poteku in vsebini za naprej.

Povabljeni ste vsi, ki vas Sveto pismo zanima in bi se radi z njim po bližje spoznali. Sveto pismo je obsežna knjiga in kdor jo je začel odpirati in prebirati, ve, da ni enostavno se prebijati skozi te vsebine. Je pa za vsakogar lahko življenjski izziv. Omogoča nam stopiti na pot skrivnosti Boga samega, ki vedno želi stopiti človeku naproti in mu odkrivati njegovo lastno bistvo.

Sveto pismo ostaja za vse čase Božja beseda. Ta Božja beseda je delo Svetega Duha, ki prihaja v človekovo srce in ima moč odpreti za vsakega novi uvid življenja. Nihče ni tukaj izjema. Vsakdo je povabljen na to pot. Samo potrebno je imeti pogum in začeti. Besedila Svetega pisma so neizčrpana. Vsakega človeka lahko vedno znova nagovarjajo v srce tam, kjer se trenutno v življenju nahaja, zato so vedno aktualna za vsakogar tudi za tistega, ki je s Svetim pismom že udomačen. V skupini lažje podpiramo drug drugega na tej skupni poti, zato srčno povabljeni.

(AD)

Zahvalna nedelja

Zahvalna nedelja nas vabi, da utrdimo hvaležnost do Stvarnika, in to vedno, povsod in za vse. On nas in stvarstvo nenehno vzdržuje in nam po svoji naravi naklanja mnogotere darove. Tej hvaležnosti dodajmo zahvalo za vse nadnaravne dobrine, ki nam omogočajo duhovno življenje v živem stiku z Bogom ter v njem z vsemi sestrami in brati.

Najvišja oblika zahvale za kristjane je daritev svete maše. Sveta maša je prošnja in zahvala ob enem, zato je praznovanje zahvalne nedelje povezano z bogoslužnim obredom. Ne pozabimo na zahvalo svojim bližnjim, ki pomeni utrjevanje dobrih vezi in graditev občestva. Zahvalimo se za bogastvo letošnje letine, o kateri smemo govoriti v

presežnikih. Posebna zahvala velja vsem dobrotnikom in sodelavcem Karitas, ter prostovoljcem naše župnije, ki omogočate, da imamo lepa bogoslužja, vsa primerno in pravočasno opravljena dela v župniji in podružnicah, lepa in bogata srečanja in skupna praznovanja ter skrbite za dobre odnose. Največjo zahvalo pa namenjamo našim duhovnim voditeljem, ki delajo in živijo v skrbi za pripravo na zakramente in za versko izobraževanje naše mladine. Dovolj razlogov, da danes zadoni zahvalna pesem: » Tebe Boga hvalimo«. (DC)

Sveti Martin - zavetnik župnije

November je mesec, ko narava še z zadnjimi listi pokrije tla, leže k počitku in se pripravi na zimo, ki prihaja. Je čas zahvaljevanja za vse darove našega življenja, za vse, kar je zorelo in dozorelo.

Simboliko zrelosti lahko v teh dneh obujamo v liku svetega Martina, v njegovem nenavadnem dejanju – v trganju svojega častniškega plašča. Spoznal je, da je lahko njegov največji dar, če dâ samega sebe. Ni tehtal, ali si berač zasluži njegovo dobroto ali ne, ali je potrebno izkazati dobroto ali ne? Dobrota in ljubezen nista stvari, ki bi si ju zaslužili, ampak sta pravici vsakega človeka.

Martin, rojen l. 316 v Sombotelu na Madžarskem, je pri petnajstih letih pristal, na željo očeta, v galski vojski. Svoje vojaške dolžnosti ni opravljal s srečo, pa vendar je bil zanesljiv in pogumen.

Kmalu se je poslovil od vojaške službe. Želel je misijonariti v svoji domovini, med svojimi rojaki se je bojeval proti poganstvu, zato so ga izgnali. V letih 371/2 je postal škof v Toursu v Franciji in kljub visokemu položaju ostal zvest svojemu skromnemu življenju. Poln energije in z velikim občutkom za pravičnost je Martin opravljal svojo funkcijo. Na pogreb škofa uboštva in ubogih, kot so Martina imenovali, so prišle v Tours velikanske množice ljudi, med njimi okoli dva tisoč menihov. Nad njegovim grobom so postavili kapelo, ki jo je po nekaj desetletjih nadomestila mogočna bazilika. Sveti Martin je zavetnik vojakov, jezdecev, konj, domačih živali in gosi, vinogradnikov, gostilničarjev, popotnikov, revežev, ujetnikov, abstinentov, krojačev,...

V dneh, ki prihajajo, bo marsikje zelo veselo. V vinskih hramih se bo družilo in nazdravljalo. Žal bo v množici veselih ljudi mnogo takih, ki bodo ostali žejni. Žejni bodo čiste ljubezni, sprejetosti, odpuščanja, pogovora, miru,... Zaradi takšne žeje postanejo ljudje hladni in zaprti, lahko so uporni in trmasti, lahko sovražni do vsega sveta. Dokler te žeje ne potešijo, njihovo srce ni mimo.

Dajmo jim piti! Naj spoznajo, da jih ima nekdo rad, da nekdo vidi v njih dobro, da nekdo računa nanje. (TT)